

Uppkomsten av Samtal för framtidens politik

Den 11 september 2018 ordnades för första gången Samtal för framtidens politik. Det blev så efter att en grupp på drygt 20 personer hade träffats under nästan ett år för att samtala utifrån sin längtan efter grundläggande förändringar i politiken och de politiska formerna. Samtalen påbörjades öppet efter vad alla hade med sig in och vid den sjätte träffen, som var en dryg månad innan det svenska riksdagsvalet 2018, bestämde gruppen sig för att öppna samtalet för fler inbjudna när det fanns en upplevelse av att fler ville vara med och att valet skulle ge upphov till ett ökat behov av just samtal. Att låta samtalet vara fritt från någon målsättning annan än att just samtala var en grundidé. Fem förslag på principer för framtidens politik hade formulerats av gruppen, som också fick bli vägledande men inte tvingande för Samtalet. I samband med det första Samtalet startades också en grupp på Facebook med namnet Nya principer för politik, som den virtuella arenan där samtal kunde föras och där det kunde läggas ut information om kommande Samtal. Nedan är sammanfattningarna som skrevs från de sex träffarna som ledde till beslutet om att påbörja Samtalet. Sammanfattningen från de sex träffarna är 15 sidor lång. Efter dessa finns också bilagt material som gruppens deltagare sammanställde inför träffarna.

Det blev så efter att en grupp om drygt 20 personer hade haft sex träffar under nästan ett år. Gruppen urskiljde då vid det sjätte tillfället

Samtidigt startades gruppen Nya principer för politik.

TRÄFF 1

Har nu på morgonen mycket kort stolpat det jag fick med mig att vi pratade om. Det gör ju inte hela samtalet rättvisa men är ett sätt för oss som deltog att minnas samtalet och för er som hade förhinder att få en bild. För att det här inte ska bli en diskussionsmejltråd som pockar på alla, tänker jag att eventuella frågor om vad som menades med någon del kan skickas till mig så kan jag ta på mig att försöka klargöra.

På slutet av kvällen kom vi överens om att boka ett andra möte en bit fram i tiden. Vi gör det redan nu så att alla kan boka in det. Att sedan när dagen det blir kommer välja att delta blir ett sätt att också välja att vara med i det fortsatta samtalet, utan att det förbinder till mer än så. Så börja med att doodlevälja när ni kan. Obs att det är 12 dagförslag, några på den här sidan av året några på nästa. Det finns en liten pil till höger om skärmen är liten, den är lätt att missa.

<https://doodle.com/poll/fsn3gctcvhbq8dr6>

Vi sa att vi landar våra tankar till dess, och på det mötet konkretiserar hur vi tar det vidare.

Nedan då mina stolpar, någorlunda tematiserade utan inbördes ordning utan som de kom till mig genom minne och anteckningar. Jag bifogar också dokumentet med svaren på frågorna. Säg gärna till om något nedan känns fel eller något mer borde vara med.

Tack igen!

Lyssnandet

Hur sker det, med den tänkta utgångspunkten av fredlighet och ärlighet.

Även på de hatiska/negativa.

Lyssnandet som något grundläggande för att kunna utveckla idéer, inte minst lyssnandet på de som direkt berörs av dem, och cirkarna runt dessa.

Att inte lyssna till hatiska eller negativa fördjupar ofta deras negativitet/destruktivitet.

Går det att institutionalisera lyssnandet? Också som ett exempel på andra saker av den typen som är lätta att vilja och kanske svåra att i praktiken omsätta, eller iallafall ovan att göra struktur för.

Partiledardebatt ger ingenting, mycket aggression.

Intressant att testa samtalsforum utifrån nya principer.

Anständiga konflikter

Forskning och fakta

Grundläggande för att kunna utveckla idéer med bäring på verkligheten

Alla förslag har framsidor och baksidor, kunna motivera varför vi väljer som vi gör och vara ärlig med alla aspekter av spektrat vi väljer utifrån.

Holistiskt – sandningen som förhindrar benbrott

Besläktad bild av vilket samhälle vi vill se

Hur blir det konkretiserat?

Inte nödvändigtvis överens i hur det ska gå till, även om överens i grunden.

Hur hänger det lilla ihop med det stora och vice versa.

Att förbinda känslorna till frågorna och idéerna

Hur kan vi utveckla idéerna med hela oss med, inte bara intellektet.

Ta ner det till magen/hjärtat i samklang med hjärntan.

Känna inför en fråga: vart skaver det, var är lusten.

På temat också hur vi utvecklar idéer, kanske är inte workshops och processer bästa vägen.
Nya sätt att få input på, på andra vis, som skapar och utvecklar tankar.

Maktvakuum som uppstått och nedgången i tillit till politiker

Att det som sker nu är det politiska och de politiska partiernas kris

Om 10% av alla som engagerar sig på andra sätt var med i partier, hur skulle det se ut?

En fot i politiken och en fot utanför ett sätt att förhålla sig.

Demokrati på nya sätt

Är det nya former att utföra demokratin eller något annat?

Vad är målet?

Samexistens?

Att värna vår demokrati, konstitutionerna?

Lycka?

Meningsfullhet?

Något mer än att inte behöva oroa sig för att ha ett jobb?

Tiden

Generellt positivt men tar emot lite för vissa med den långa tidshorisonten

Tid som ett sätt att utforska och låta idéerna växa fram snarare än byggas

Vidden av de skiften vi är i

Hittills inte greppat av några partier

Om shit happens, bra att det finns några som börjat tänka på ett alternativ

Inställning till vad det innebär för oss

Martin Luther Kings citat om Power and love

Inte nödvändigtvis härligt med denna resa, svårt.

Ställa sig till samhällets tjänst

Fortsättningen

Röda tråden nödvändig för att kunna bjuda in fler, övertygelse om att jag är del av något större- och vad det är

Gå in med nyfikenhet nästa möte, inte svar

TRÄFF 2

Jag gör som förra gången och skriver en kort sammanfattning. Vi började med att lyssna in vad vi hade tänkt sedan sist och varför vi valt att fortsätta vara i samtalet och processen. Sedan pratade vi om vad vi menar med ett värdefullt samtal. Och slutligen började vi också bli specifika vad gäller den närmsta framtiden och stegen som följer nu. Jag sammanfattar i samma ordning. Det kom upp många bra specifika exempel under varje tema, som är svåra att göra rättvisa i kortfattad text. Så jag gör som sist att jag sammanfattar helheten med stolpar så att det också går att överblicka. Försöker i den mån det går använda de ord vi använde igår.

Varför vi är här

Att politiken idag är dysfunktionell och att politiker sköter sitt uppdrag på ett icke förtroendeingivande sätt

Att det går att göra bättre, att vi kan, faktiska förutsättningar och möjligheter finns

Behovet av en flock, en grupp att utveckla den önskade förändringen med

Värdet i att det inte finns ett namn, en etikett, att det är öppet och får vara oklart, flummigt

Tänka, utveckla idéer utan att behöva försvara positioner eller hålla tillbaka vad jag tycker

Att kunna vara med utan att leda

Vilja till action, känslan av att vi behöver göra något och kan göra nytta

Politiskt engagemang men tidigare inte känt att politik eller partier passar

Oro för maktvakuum, ångest

Lugnet, långsiktigheten, att inte ha en deadline

När arbetet i vardagen konkret handlar om förändring i det lilla också ta sig an det stora
Idag är för många lämnade utanför

Värderingar och utgångspunkter för ett samtal för idéutveckling

Hjälpa den vi för samtalet med i sina argument när vi inte håller med

Samtal snarare än debatt

Se sig som ett kärl ("be a vessel") för en utveckling snarare än en agent med en agenda

Minimera drivet efter makt/positonering i samtal till förmån för drivet att optimera en idé

Jämförelsen med alla som nu kommer gå ut och knacka dörr, som kommer med ett manus istället för med en avsikt att lyssna

Att alltid ta den som är med i samtalet på allvar

Det som följer nu

Först på tur står att utforma en kropp som kan börja utforma politiska idéer. Vi testade då att skissa på vilka utgångspunkter den utformningsprocessen kunde ha. De finns här nedanför. Innan eller parallellt ser vi också ett behov av att lära oss mer om varandra och våra individuella drivkrafter, för att kunna bära detta. Det kan vi göra dels när vi ses i vanlig ordning, men också på andra vis, genom att testa att göra andra/nya saker som grupp – något konstnärligt eller ridning kom som två exempel.

Vi ser också att det vore värdefullt att passa på prototypa och testa vår idé på andra, tex förstagångsväljare. Det blir ett sätt att få perspektiv och också smitta och engagera att lyssna på fler.

Det gör då också skillnad för vårt lyssnande av utomstående att vi först har lyssnat inom oss, lyssnat till varandra i gruppen. Att bli mer bekanta med varandras drivkrafter och sår, till exempel.

Här kom också befintliga modeller som flera varit del av, som GAIT och LärOlika upp.

Vi bestämde också att ha en regelbundenhet på en träff i månaden, med antagandet att alla inte kan vara med varje gång.

Utvecklingen av vår politiska kropp

Nedan en hopslagning av det vi i smågrupperna lyfte in som **långsiktiga mål, kortsiktiga mål, data in till processen** och **mervärden vi föredrar att formen ska generera.**

Långsiktigt mål –

Bli en politisk kropp
med demokratiska värderingar
som börjar definiera politiska idéer

Kortsiktigt mål –

”Checkpoints” för vad vi håller oss till i idéutvecklingen

Data in –

Inlyssnande av vår grupp först

”LärOlika”

Våra drivkrafter (Sår/ sårbarhet, Jaget/ego, mod, lust, kärlek)
Historien

Theory of __respect [osäker här på om det var ett prefix eller en kludd..?]

Hjärnan/beteenden

Mänskligt psyke

Vad som påverkar [vad?]

Hur utvecklar grupper bäst idéer

Mervärden vi föredrar att formen vi utvecklar ska generera –

Nyfikenhet på den andra

Sociala kontaktytor

Open source, prestigelöst

Trygghet och öppenhet

Ödmjukhet inför olika perspektiv och tankar, respekt

Att idé går före makt

Samtal före debatt

Lyssnande

”Det går” / Optimism

Tusen tack igen för alla delade tankar och rörelsen framåt mot något bättre som vi tillsammans skapar ett litet steg i taget.

Vi hörs snart igen,

Carlos

TRÄFF 3

Hej alla,

Tack för i torsdags kväll. Vi började känna på en struktur för mötena, som vi skulle kunna ha som basplatta och som jag hörde det ni sa var det uppskattat. Vi började med individuella utbyten av givande och smärtsamma förändringsprocesser, fortsatte med att läsa och diskutera svaren på frågan vi hade till träffen (complaints och wishes) och hade också en stund då vi tog praktiska beslut om vidare steg. Jag kände också att den sista rundan med utvärdering av själva mötet är bra att fortsätta med.

Sammanfattar det vi pratade om utifrån mina anteckningar, komplettera gärna vid behov:

Listan över våra complaints och wishes visade att vi är rätt överens över vad det är vi vill göra annorlunda i termer av det politiska agerandet/beteendet. Jag har bifogat listan i mejlet här.

När vi lyfte det som kändes mest självklart rörde det sättet som politikerna samtalar, framförallt att tala om sina egna idéer och inte om andra och att vara mer komplex i

formuleringen av problemen – se helheten och vilka vinster och kostnader av olika slag som uppstår på kort och lång sikt, exempelvis. Återkom gjorde också tanken om att komma ifrån det konfliktbetonade, både i det egna talet och i beskrivningen av situationer i samhället. Också att betona syftet med det som görs först, exempelvis vad gäller en särskild idé eller en omfördelning av skattepengar. Istället för att börja prata om summorna, prata om varför de ska användas på det viset.

När vi lyfte om något skavde så var det att det som politisk kropp är komplicerat att fokusera på hur medierna gör eller inte gör i sin kommunikation, även om vi var någorlunda överens om att det finns en del att jobba på för att inte bidra till det tidigare nämnda. En annan aspekt som lyftes som både skav och viktigt var att vara evidensbaserad – en aspekt var frågan om när något är det, egentligen. Och en annan att det måste fortsätta vara så att det skapar en situation av att politiker ska veta mer och vara perfekt, inte felbara och normala, vilket kan minska igenkänning. En tanke som kom upp för att testa vissa idéer var att där det står ”politiker ska vara” säga ”väljare ska vara”. Tycker vi det?

Vi bestämde att vi påbörjar vårt yttre lyssnande genom att de som vill och kan börjar samla grupper med folk som vi för ett samtal med efter en gemensam mall.

Först tänkte vi i termer av ”random folk”, yngre, osv, men breddade sedan till att det också är intressant att göra det med exempelvis befintliga politiker för att bättre förstå varför det blir som det blir, eller äldre mer erfarna som försökt saker som dragit åt samma håll som vi gör.

Jag tog på mig att sätta ihop ett förslag på mall/guide för samtalet och boka en eller två sådana tillfällen. Den som vill göra det samma kan bara göra det också. Jag ska också skriva ihop en liten text att använda i kontakten, utifrån det vi var överens om i complaints-wishes.

Poängen med detta blir att ha någon form av *yttre* lyssnande som är strukturerat, där vi bara kan göra det lite i taget efter en given form vi inte behöver uppfinna varje gång. Sedan kan vi göra andra saker också, förstås. Precis som träffarna vi haft hittills varit och fortsätter vara en grundstruktur för vårt *inre* lyssnande, och vi utöver det kan göra mer på andra sätt också.

Lyssnandet blir ett sätt för oss att både vara och vila i utforskandet av hur en politisk kropp kan ta form. Att intresset för politik och uppmärksamheten på politiker ökar nu när det närmar sig valet, och tiden efter, tyckte vi var bra för att få ut bästa möjliga av detta om vi gör det under denna period. Personerna som vi möter kan förutom att ge oss perspektiv också potentiellt utveckla ett intresse för det vi gör, även om det inte är det primära skälet till att vi träffar dem.

På slutet lyftes också frågor om ifall vi kunde ha något sätt att kommunicera mellan träffarna, och Fredrik skulle komma med något förslag på detta. En

annan fråga som kom upp var om hur vi tänker kring att bjuda in fler personer till gruppen, om det kan ske i befintlig form eller i någon ny, enligt vilka premisser, osv. Vi bestämde att de som vill funderar på det och att vi tar upp det på nästa träff 7 mars.

Avslutningsvis gör vi till nästa gång en ny complaint-wish-övning: den här gången med det vi oftast klagar på rörande politiska idéer eller ideologi. Skicka gärna senast sista februari.

TRÄFF 4

Hej alla,

Igår hade vi ännu en träff som lade till bitar till tankekartan och utforskandet vi börjat med. Ska här sammanfatta tankarna kring den ideologiska complaint-wish-listan och ett samtal vi hade om att bjuda in fler till gruppen.

Vad gäller 20 mars och förslaget på samtalsguide så tog vi bara upp en mindre justering och att det verkade bra att testa så som det ser ut. Vi bestämde också att vi skapar en Facebookgrupp för att hålla kontakten mellan möten, eftersom alla nu åtminstone har ett facebookkonto. Vi kan framöver utveckla en annan form.

**

Kortast är delen om att bjuda in nya. Vi kom fram till en variant för att kunna möjliggöra för fler att vara med i gruppen. Kort är tanken att alla som vill i det här skedet kan bjuda in *en* person, och att den som bjuder in då tar ansvar för att prata med den här personen om samtalen som vi haft hittills. Det blir ett sätt att kunna docka in i gruppen med förförståelse. Ett enkelt sätt att göra det skulle vara att den inbjudne får läsa sammanfattningarna från varje möte och också complaint-wish-listorna, och att inbjudare och inbjuden sedan pratar igenom dem innan första deltagandet.

Vi pratade också om att det förstås framöver finns möjligheter att också bjuda in större vid något enskilt tillfälle där vi exempelvis har mer av en workshop med en större grupp, eller bjuda in superstort och helt öppet enligt samma idé också. Men det kändes framförallt som att flera hade någon enstaka de tänkt på och att ”alla kan bjuda en”-idén var den vi gillade bäst. Vi pratade också om att nya personer till gruppen handlar om att möjliggöra för fler ska ha möjlighet att delta, om det vi talar om attraherar dem, snarare än att det finns ett självändamål i att vara ett visst antal. I detta samtal pratade vi också om att det samtidigt också är av intresse att ha en bredd i gruppen med olika människor på alla sätt och vis och att det delvis är avhängigt att vi är ett visst antal och inte tre stycken som håller med varandra i sin likhets prakt.

**

Complaint-wish-listan är bifogad det här mejlet, och det är bra om alla som inte var där också läser igenom den och ägnar den en funderare.

Vi som deltog igår tog upp några teman: olika lösningar på olika områden, mål och resultat viktigare än en principiell modell, att för varje område utgå från evidens över vad som ger bäst resultat, att tänka på kortare och längre sikt samtidigt, att vara transparent och involverande i planeringen och målsättningen på både kortare och längre sikt.

Det var fler önskingar om nya sätt att tänka på och nya förhållningssätt, än det var önskingar om konkreta politiska förslag.

I samtalet som utvecklades av läsningen av listan blev ett centralt spår en önskan om ett sätt att agera politiskt där **olika frågor eller situationer möts med olika lösningar**. Det började med exemplet privatiseringar och konkurrens som generallösningar för att få bästa möjliga utfall av verksamheter. Med facit i hand har det gett olika utfall, samtidigt som det inte alltid varit till ondo inom alla områden där det applicerats. Tankebanan ur det var helt enkelt att olika lösningar och olika modeller fungerar olika för olika områden/delar. Att det också finns **evidens som visar vilka modeller som funkade bättre** eller sämre inom olika fält. Om målet med verksamheten är viktigare än vilken modell som används, kan också modellen väljas utifrån målet. **Att alltid ta hänsyn till hur ett problem berör olika grupper och också arbeta med den komplexiteten** – att olika sätt att arbeta med problemet kan behövas för att möta olika grupper eller geografiska områdens situation inom ramen för problemet.

Ett lager till på detta som kom fram var att **kombinera den korta och långa sikten** i alla beslut om vägar att gå inom olika politiska områden. Att alltid ha kortare och längre perspektiv och effekter klara för sig. Och att också visualisera förslagen på lång sikt. Vi pratade även inom ramen för detta om att befintliga partier möjligtvis inte arbetar med de långa perspektiven eftersom de ser sig tvungna att arbeta i fyraårscykler, där de alltid vill få ett bättre resultat i nästa val. Som ny aktör som inte strävar efter att vinna val för vinnandets skull, skulle det gå att vara en plattform för lösningar över lång sikt, där budskapet skulle kunna vara att rösta på partiet om du är beredd att ge det två mandatperioder att jobba mot målen. Till det här tillkom då **tänkarna om transparens, där en åttaårsplan inom varje politiskt område skulle vara lika synlig inåt som utåt** för de engagerade och de som röstat på partiet. De som röstat skulle då kunna följa processen och bedöma om de kortsiktiga och långsiktiga målen och stegen på vägen uppfylls, för att kunna bedöma om det då är värdefullt att rösta ännu en gång på ett sånt presumtivt partiet.

Att ha **komplexitet, logik och vision som utvecklas i ett delande och lyssnande med andra** kan sammanfatta en del av samtalet, inklusive det ovan. Existerande evidens kombinerat med ett återkommande inlyssnande av berörda grupper inom varje område lyftes som en ide att röra sig utifrån i utforskandet av modeller och lösningar för situationer och problem i samhället.

**

Vi bokade inte något nytt datum igår, utan jag återkommer om det då jag är i Spanien hela sommaren och ännu inte vet när jag kommer hem. Men sannolikt i början på maj.

Däremot var det någon som eventuellt tänkte dra ihop till någon middag i min frånvaro!

Vi hörs igen,

Carlos

TRÄFF 5

Tack för ännu en träff med samtal som byggde vidare detta något som vi sysslar med.

Sammanfattar i vanlig ordning. Vi talade om de möjliga principerna och om möjligheten att bjuda in fler till gruppen. Utöver det kom vi in på några andra spår jag också sammanfattar kort.

De möjliga principerna kändes bra och saknade några saker, där vi var överens i sak utan att vi tog det till att göra nya formuleringar. Ingen princip kändes olämplig. Den sista av de möjliga principerna ledde till ett samtal av mer ideologisk karaktär.

Känsla och intuition eller mänskliga rättigheter

En iakttagelse var att principerna också skulle kunna accepteras och följas av en nazist. Därför blev ett önskat tillägg att det behöver finnas något om att basera utveckling av idéer på känsla och intuition, och för att enkelt definiera det är ett förslag att använda värderingarna och artiklarna i de mänskliga rättigheterna som känsla och intuition, för att tydliggöra vad detta innebär.

Evidens

Något som tydliggör att idéer bör utvecklas utifrån evidens behöver komma in. Där behöver vi också definiera vad evidens innebär. Här kom också som förslag att som regel kombinera evidens med mänskliga rättigheter och ramverket, som för oss är intuition och känsla, men inte för alla.

Andra ideer istället för motsatsideer

Begreppet motsatsidéer blir polariserande och dualistiskt i sig, även om det kan vara värdefullt att värdera en idé som är raka motsatsen till den som är på tapeten, är det också värdefullt att värdera idéer längs hela skalan däremellan också.

Sakliga istället för objektiva beskrivningar

Eftersom det inte går att säkra objektiva beskrivningar, istället tänka att principen är att göra sakliga beskrivningar. Tanken är att beskriva saker som de är, istället för dramatiskt, dualistiskt, konfliktskapande etc. Tala om behovet av att fler som flyttar till Sverige från andra länder hittar ett arbete, istället för att tala om att ”integrationspolitiken har havererat”, till exempel.

Prata om sitt eget och inte om hur dåliga andra är

Till viss del såg vi detta, som vi talat om i flera av träffarna, vara inbegripet i några av principerna, men inte explicit formulerat i någon, varför det skulle kunna vara bra att få in tydligare.

Makt före idé

I slutet av samtalet om principerna kom vi in på ett samtal om den sista möjliga principen som var listad, om att driva idéutveckling utifrån ideologisk prioritering snarare än möjlighet till makt. Det är ett samtal vi fortsätter vid nästa tillfälle. Vi såg att det sannolikt är klon, det centrala i det vi gör och utvecklar nu, och behöver tid för samtal.

Att bjuda in fler nu och i framtiden

Nu: Vi pratade om förslaget som låg på bordet efter förra träffen: att den som vill kan bjuda in en ny deltagare, som den som bjuder in tar ansvar för blir informerad om vad som skett tidigare och hur samtalen utvecklats. En enkel form för detta är att den inbjudna får läsa igenom alla sammanfattningar från de träffar som varit, och sedan prata med den som bjudit in om dessa. Vi gör så från och med nästa träff. Säg gärna till om du tänker ta med någon.

Framöver: Vi pratade också om möjligheten att så småningom öppna för fler att delta i samtalen, att det är bra att vi blir fler också med fler olikheter någon gång i framtiden. Det verkar för nu inte vara där vi befinner oss. Vi pratade om eventuella tidsplaner för olika steg, och att vi i nuläget utgår från att vi tex färdigställer principerna vi nu börjat formulera utan en deadline. Det kommer en träff då vi känner att vi är färdiga med dessa och då kan urskilja nästa steg, som då skulle kunna vara att öppna för fler att delta i utveckling mer i detalj av en politisk kropp eller av politiska idéer. Att vi är denna mindre grupp just nu, som genom samtalen vi har fördjupat förståelsen för idéerna vi vill sprida blir en fördel när antalet människor som deltar ökar, kanske hastigt. Ett samtal som också kom upp i samband med detta var om att när vi öppnar upp antagligen kommer att råka ut för sabotage och behöver bestämma hur vi förhåller oss i sådana situationer.

Tålmod och framåtrörelse

Avslutningsvis lyfte vi tankar om tålmod och att det är utmanande att vila i samtalet och låta saker falla på plats i den takt de gör det. Känslan är att vi gör rätt, och att det är svårt att ha tålmod, att det är okej att det tar tid och att det rör sig framåt.

Sammanfattning av det inlyssnande samtalet

Vi hade i torsdags det första inlyssnande samtalet. Vi hade kort om tid att prata om detta, men nedan är några utvalda citat. Vi sade att vi från och med nu vid varje träff har en punkt där de som haft inlyssnande samtal berättar om den och vi pratar om dessa.

Politikerna har ingen linje, ingen tro på något

Det är ett samarbete, det är så en rörelse byggs, man är många händer, man är inte liten på den stora makten [som politiker], utan man är många med den gemensamma makten.

Varenda beslut ska vara faktabaserat, sakliga samtal, nationella samtal, där det ska hänga på bevisen, att retoriken ska vara enkel och begriplig också för vardagliga människor, vad som sägs, det ska vara enkelt för människor att förstå, inte baserat på vad de känner inombords, det ska inte vara känslobaserat, då exkluderar jag förstås medlidande, tex, men fakta ska väga mest i ett beslut.

Jag tänker snarare att flytta fokus från partier, eftersom deras handlingar är konsekvenser och inte gnistorna, och då främjar den minsta byggstenens politiska inverkan, elevdemokrati, grannsamverkan, fackligt arbete, det som sker emellan människor och sen i den direkta vardagen.

Hinner de reflektera, i deras flöde av livet, hinner de ens reflektera? [politiker]

Vad jag skulle vilja se mer av är en mer praktiserande solidaritet och gemenskap, det finns många ideer och intentioner men det stannar i diskussion och ide medan det inte alltid utgår från att vi ska stå upp för varandra.

De är bra på att höras, när det är val, de borde ha uppföljningsdag, det här ska vi ha på agendan – förstår dom inte det själva?

Pajkastning - man tar inte det seriöst,

Ödmjukhet och respekt för, om man vill bygga vidare på ideer, men skulle du vara den som gav upp och stöttade andras ideer?

Om någon kämpar för bara det han själv vill, hur långt kommer han?

TRÄFF 6

Jag försöker här så gott jag kan återge samtalet vi hade när vi träffades och de delar där vi uppehöll oss mest. Om ni som var med saknar något eller tycker något behöver bli tydligare, komplettera gärna.

Att tänka på möjligheterna framtiden bjuder på bortom de pessimistiska bilderna vi får och fått senaste åren var en första del av samtalet. Det faktum att det hela tiden funnits en majoritet i Sverige som vill gott, medmänskligt och rättvist och att själva vara en kreativ positiv byggare av framtid som inte är beroende av "reaktivt bakvatten". Det kom i andra ord också, som "kraftfältet av optimism" ("går det att docka in i det?") eller den "positiva brunnen" ("borra ner i den"). En hållning utan att förbise det som står fel till och behöver bättring. Och en hållning som blir ett sätt att bryta pessimismen och attrahera genom att vara byggare av positiva och möjliga alternativ snarare än försöka montera ner de negativa alternativ som andra byggt. Det sistnämnda verkar ändå inte gå.

Det fanns också flera tankar om framtida steg som rörde att stötta befintliga politiker, att starta politiskt parti och att helt enkelt fortsätta utveckla idéerna. Mer om detta längre fram i sammanfattningen.

I flera av de inledande delningarna pratade vi också om att ta människor på allvar, att lyssna till folk.

Vi konstaterade också snabbt att förslagen på principer känns bra och att vi kan börja använda oss av dem när vi prövar idéer med andra och som utgångspunkt för oss själva, utan att det måste vara definitiva principer.

En av slutsatserna av kvällens samtal var att vi vill börja testa idéerna och öppna för fler. Att "provtycka", "testa" eller "provtänka" kom upp som sätten som vi redan använt idéerna när vi förklarat vad vi talat om eller inlett samtal utifrån de frågor vi diskuterat i gruppen. Och så kan vi för nu fortsätta förhålla oss, samtidigt som vi uppmuntrar oss själva att göra det mer, testa mer, prova mer. Samtalet kom delvis ur en erfarenhet flera hade om att få en positiv reaktion efter att ha gjort, signaler om längtan efter att få vara med i samtalet, en törst.

Vi kom fram till att vi vidgar kretsen för samtalet på olika sätt:

Ett är att testa i befintliga forum, statusrader, grupper. Att be folk reflektera eller säga sina tankar om principerna tex är att sätt att testa dem och samtidigt identifiera personer som är intresserade av att tänka kring detta. "Vad tror ni om den här princip nr4?" "Vilken av de här principerna tror ni är svårast att följa?" "Tror ni det är möjligt att beskriva något helt sakligt och evidensbaserat?"

Ett annat sätt kan också vara att bjuda in de som visar mer intresse till en grupp där folk som är införstådda med principerna och vill tänka utifrån dem, kan borra djupare i särskilda frågor. "Hur ska en rörelse som applicerar de här principerna arbeta med PR? Hur skulle en statsminister som följer de här principerna göra? Hur skulle ett arbete för att utveckla säkrare arbetsvillkor se ut med dessa principer som utgångspunkt?" Bara för att ta några konkreta exempel på vad det skulle kunna vara.

Vi var också överens om vikten av det fysiska mötet och bestämde därför att ordna ett första tillfälle där vi öppnar för fler att komma kort efter valet – den 11 september. Ett förslag är då att de som visar mer intresse och kanske bjuds in till gruppen där fördjupade diskussioner förs, också uppmärksammas på detta tillfälle och sedan bjuds in dit, och bjuds in att i sin tur ta med andra de ser kan vilja komma. Alve möjliggör att vi är på Stadsmissionens folkhögskola, vilket gör att vi kan ha en passande lokal oavsett hur stor gruppen blir. Vi definierade inte

exakt karaktären på den här träffen men saker som kom upp var att det är ett sätt att ta vara på de som blir engagerade efter valet, att det finns en möjlighet strax efter som är något annat än en demonstration. Att detta tillfälle möjliggör att prata ut om hur det känns i situationen som uppstått och som en möjlighet att uppmuntra till det långsiktiga och tålmodiga sätt att engagera sig som vi urskiljer kring i vår grupp.

För att de som då får lust att engagera sig och vara mer aktiv del i vårt samtal också över tid, har vi ett ytterligare tillfälle den 20 september, då vi har en träff lik de vi haft hittills, men med dessa nya deltagare utöver oss som varit med hittills.

Vi bestämde också om att ha nästa vanliga träff för gruppen den 5 september, för att då också kunna prata om vad vi gör 11 september.

Ovan betyder inte att vi framöver kommer träffas en gång i veckan. Det utesluter inte heller att vi efter valet fortsätter träffas som vi gjort hittills och i den konstellation vi haft hittills. Eftersom det är svårt att veta vad som vid det laget känns som bästa sättet att fortsätta får vi se då hur vi gör.

Ett samtal som vi fördjupade under hela kvällen var om lusten att agera konkret, där flera känner en dragningskraft åt att så småningom starta ett politiskt parti. Det är inte något som någon kände att det var dags för nu, men att tanken om att det om fyra år eller mer kan vara något som sker finns tydligt. Ett samtal kom då att handla om huruvida det här skulle sägas redan nu. Eftersom det dels är något som en del känner dragningskraft till, och dessa inte heller känner sig redo att fatta beslut om, så vi att det är bättre att säga att vi inte vet vad det kommer bli av processen, men att det skulle kunna bli allt möjligt, däribland kanske ett parti, en rörelse, en klubb för politiker som vill följa principerna, en idé eller en fortsatt likadan process. Känslan är att den kommande perioden av inlyssning och vidgande av cirkeln för samtalet kommer att ge oss underlag nog att fatta beslut om vilka vägar vi tar. Vi talade också om att vi kan fungera stödjande för varandra även om det så småningom utvecklas olika kroppar eller vägar ur de samtal vi fört och de saker vi gjort.

En variant som kom upp är att bestämma att vi efter ett år av testande och samtalande utifrån principerna och det förbättrade underlaget av hur de fungerar, då kan komma att fatta ett beslut om huruvida vi kanalisera kommande aktivitet i en politisk kropp av något slag eller på något annat sätt.

Viktiga delar som hamnar sist bara för att ingen ska tappa tråden:

Att tidigt ha ett samtal där folk från olika delar av Sverige deltar ser vi som viktigt. Utan en nationell spridning får inte idéerna spridning och kraft. De inlyssnande samtalen vi har på olika platser under hösten blir ett sätt att upptäcka engagemang och se om de vi där samtalar med kan tänka sig att göra liknande samlingar som i Stockholm efter valet. Även de virtuella samtalen kan leda oss in på den här möjligheten när det är intresserade från olika delar av landet.

När vi uppmanar folk att reagera på principer osv, som vi innan nämnt, var vi överens om att det behövs några rader som ger kontext, både i tal och skrift. Vi har sedan innan den kortare och längre versionen av vilka vi är, som jag klistrar in under den senaste versionen av principerna (enda ändringen är första meningen på princip 2).

Jag skriver också först tre rader som jag sa på träffen (ungefär) som exempel och som vi sedan tyckte kunde funka också. Alla har förstås fria händer att formulera sig fritt! Vi pratade också kopplat till detta om att vi skulle vara betjänta av en berättelse om det vi gjort och är, kort eller lång.

Jag är med i en grupp där vi utforskar nya former för politik, och vi har gjort förslag på fem principer som vi tror skulle kunna göra skillnad.

1. I utveckling av idéer och värdering av olika idéer med samma mål, alltid lista tänkbara effekter och bieffekter på kortare sikt och på längre sikt. Gärna utifrån fler än två steg och med givna tidsperioder. Tex direkt, efter ett år, fem, tio, tjugofem, femtio, hundra.
2. I presentation av idéer vara öppen med vad som kan bli positiva effekter på kort och lång sikt, och vad som kan bli negativa effekter på kort och lång sikt – på hela systemet och hela jordklotet. Beskriva dessa effekter hederligt och evidensbaserat, och gärna också beskriva vad som är positivt och negativt med de idéer som väljs bort.
3. Använda sakliga och evidensbaserade beskrivningar av situationer och undvika metaforer för konflikt, dualism, kamp och aggressivitet.
4. När en idé uppstår, urskilja om det är drivet av en ideologisk prioritering eller en möjlighet till makt (position, pengar, röster, stöd i opinionen, popularitet eller andra kapital). Och följdaktligen agera utifrån ideologisk prioritering snarare än möjlighet till makt.
5. Som positiva effekter räkna det som ökar möjligheterna att i det givna kontextet uppfylla de Mänskliga rättigheterna.

Den tidigare formulerade texten om vilka vi är:

KORT VERSION

Vi är en grupp som sedan i höstas ses för att prata om hur politik skulle kunna se ut på nya sätt. Inte bara politiska idéer utan hur politiker och politik skulle kunna vara. Om du tänker vad du får upp för bilder eller känslor när du tänker på politik och politiker – de bilderna, är de tvungna? Eller går det att göra annorlunda, kan det vara annorlunda.

Efter att vi nu pratat i vår grupp ett tag vill vi gärna prata med fler andra. Vi har några frågor om det jag skrivit här, men tänker att vi också vill prata fritt.

LÅNG VERSION

Vi är en grupp som sedan i höstas ses för att prata om hur politik skulle kunna se ut på nya sätt. Inte bara politiska idéer utan hur politiker och politik skulle kunna vara. Om du tänker vad du får upp för bilder eller känslor när du tänker på politik och politiker – de bilderna, är de tvungna? Eller går det att göra annorlunda, kan det vara annorlunda.

Vi försöker se hur politiska samtal skulle kunna vara mer respektfulla och söka lösningar, istället för att söka konflikt. Hur det skulle gå att i ett politiskt tänkande och talande titta på helheten. Vilka olika bra och mindre bra saker leder en idé till, på kort och lång sikt? ..

Efter att vi nu pratat i vår grupp ett tag vill vi gärna prata med fler andra. Vi har några frågor om det jag skrivit här, men tänker att vi också vill prata fritt.

Det handlar alltså om hur politik är, just nu. Och hur politik skulle kunna vara. Mer i sitt beteende, än i själva ideerna. Det kan förstås gå ihop ibland. I nuläget är det alltså inte så att vi pratar om ideer som skulle utgöra ideologi eller program för ett parti eller en rörelse, mer hur partier och rörelser skulle kunna agera annorlunda.

BILAGA: SAMMANSTÄLLNINGAR GJORDA AV GRUPPEN INFÖR TRÄFFARNA

Inför varje träff svarade deltagarna i gruppen på en eller två frågor som sedan var underlag för samtalet på träffen.

Inför träff 1:

Vad är viktigast om du ska verka tillsammans med andra människor?

En öppenhet i sakfrågor som inte låser sig till partilinjer och en vilja att omvärdera sina åsikter i frågor när tider förändras och nya argument kommer fram. En nyfikenhet på andras bakgrund, erfarenheter och hur de format deras åsikter och världsåskådning.

Att arbeta för detta med en mänsklig, medmänsklig och fredlig attityd, med ett tilltal som respekterar alla människors lika rätt och lika värde. På ett nytt sätt. Det saknas i dag.

Uppmuntran. Kort och gott. Tänkte skriva respekt, men det når inte hela vägen fram, och ibland så kanske det finns situationer/människor som suger på respekt men kan få en/folk att bli bättre ändå. Tror jag i alla fall, inte helt säker. Men utan uppmuntran sinsemellan kan vi lika gärna parkera där vi står och skita i att tänka framtid.

Definiera vad det innebär och bryta ner det i konkreta handlingar och mål.

En hållbar, fredlig och demokratisk rörelse. Demokratiska människor för en demokratiskt värld. Att rörelsen i sig praktiserar demokratiska värden och idéer internt och agerar utifrån dessa med själv-reflektion och genuin ömsesidig respekt.

Att vårt samarbete bygger på:

- respekt för människor och oliktankande
- dialog och visdom för att komma fram till goda lösningar
- motverka det dåliga genom att göra bättre (vara lösningsorienterad, höja ribban)
- tänka långsiktigt istället för att jaga kortsiktiga vinster sen släcka bränder

Jag har genom åren varit engagerad i såväl nationella som internationella organisationer och drivit egna projekt med andra människor. Det har varit givande men inte alltid enkelt. Det som har varit svårast har varit att samarbeta med människor som har starka värderingar som kolliderar med mina egna grundläggande värderingar. Målet med förändringen måste vara detsamma även om medel inte alltid behöver vara det.

Öppenhet och nyfikenhet på riktigt, inte bara att alla får komma till tals och synas, utan att vi på riktigt försöker förstå varandra och inse att fler är bättre än att försöka ensam.

Att man inte tar bort makten från de som ser vart vi är påväg utan tillför kraft och mandat till dem. Att minska behovet av centrala beslut utan låta grupperingar bli självorganiserande. Komplexitet går inte att förenkla utan att ta bort komplexitet, därmed måste man organisera sig för komplexitet, inte enkelhet.

Att ideologi och människors lika värde går före monetära eller politiska mål. Genuint intresserade människor som vill uppnå förändring.

Att verkandet bygger på kunskap om det mänskliga i förhållande till sin omvärld. Ett förhållningssätt som säger att det är den samlade kunskapen i en fråga, med människors lika värde som utgångspunkt, som visar vägen framåt, och att denna ständigt omvärderas för att kunna ta nya steg och riktningar i en snabbt föränderlig tillvaro. (Etnologi och antropologi, kanske också filosofi, borde för övrigt vara obligatoriskt i grundskolan. Alla har rätt till kunskap om och att få reflektera kring vad det är att vara människa).

Att tiden får göra sitt och att man vet vad man vill och hur man ska åstadkomma det.

För att verka för det samhället tillsammans med andra, ser jag att det viktigaste för mig är att den gemenskap jag ingår i för att verka för detta söker fred också i sin egen politiska kropp som grupp och individuellt, sitt eget agerande och sin egen själ.

Om jag ska verka för detta tillsammans med andra människor är det viktigt med tro, tillit, respekt, ödmjukhet, förståelse och en ständig vilja att lyssna för att kunna förstå. Det är lika viktigt med en vision eller ett mål om vad vi VILL åstadkomma, som kan ta över initiativ från den förlamande diskussionen om vad vi INTE VILL.

Öppenhet, ärlighet, autencitet, medmänsklighet och en grundläggande gemensam vilja att inte bara vilja arbeta utåt och förändra det som vi inte tycker funkar i samhället runt omkring men samtidigt syna oss själv och arbeta med vår egna självmedvetenhet. hur kan vi leda och hjälpa andra igenom förändringsprocesser och transformation i samhället om vi inte själva arbetar med vår egna förändringsprocess. Det är då vi kan bättre förstå hur vi kan stötta andra och samhället att gå igenom det liknande.

Respekt, lyhördhet, ödmjukhet, öppenhet inför olikheter i både utgångspunkter, åsikter, bakgrunder, erfarenheter.

Gruppen behöver lita på evidens, sätta det före andra övertygelser. Ha grundläggande hyfs. Jag vill inte ha en klubb, ett kramkalas. Jag vill jobba för förändring.

Det viktigaste är insikten om att vi inte tävlar mot varandra utan sitter i samma båt och behöver ta tag i saker tillsammans oavsett bakgrund och privilegier. Att bygga på tillit, respekt för eventuella olikheter och förhållningssättet att vi vill vårt samhälle väl. Jag tänker också att vi som är privilegierade och har mer makt har också ett större ansvar än dom som är mindre privilegierade och har mindre makt.

Att man jobbar med proffs. Ids inte glada idealister som killgissar, blir trött då.

Jag drivs av att skapa förutsättningar för barn och unga. För mig handlar det om att se hela bilden, se helheten, förstå konsekvenserna av när den skaver, glappar, har sprickor som både syns och som finns i det dolda. Jag drivs av att se hela processen, följa den, se bortom horisonten, se vilka delar som behöver komma till, kompletteras med, som behöver stärkas, strykas eller byggas. Att se den röda tråden, alla delar som gör en ung person stark, modig och kärleksfull för sig själv och för andra, för att våga utmana både sig själv och samhällets normer och strukturer. Jag drivs av att möta människor som vill samma sak, som kompletterar livsresans utmaningar och möjligheter för unga att ta makten över sina egna liv. Jag drivs av att idag ha den möjligheten. Och att få bygga, skapa, göra det om och om igen, dag efter dag. Jag drivs av att se att det vi gör skapar förändring, har en inverkan, att de förutsättningar vi skapar, spelar roll, gör skillnad för unga att de vågar sträcka på sig och ta sats. Sikta högt och tro på att det går. Tro på att det går även om det kräver ett och annat misslyckande. Jag älskar att vara i det lilla och parallellt i det stora, individ och samhällsnivå och förstå, känna och se att allt hänger ihop.

En grundläggande tro på det goda inom människan (oavsett om det är motiverat av en sekulär eller religiös världsbild). Att alla erkänns som likvärdiga medborgare/medmänniskor som har samma rätt och möjlighet att bidra utifrån sin egna förmåga.

Jag har inga problem med att jobba med människor som inte har exakt samma mål som mig (jag tror att det kan finnas fler mål bara de är uttalade), däremot är det viktigt att det blir saker gjorda. Jag kan inte verka i en sammansättning där det inte blir ngt gjort, dvs när förmågan att prata om att göra ngt är större än förmågan att få det gjort. Obs skillnad i att prata om vad som ska göras innan det görs så att det blir bra. Det kan vara så att det är viktigt att det är uttalat och tydligt vem som gör vad och att det hela tiden är fokus på vem som är bra på det och

intresserad av det. Den som brinner för en fråga kommer att göra ett bättre jobb än den som får en uppgift tilldelad sig. Tror jag.

Att arbeta utifrån ett holistiskt perspektiv där man förstår hur det ena hänger ihop med det andra och att man förstår vikten/ värdet av att satsa på det salutogena istället för att syssla med ngn typ av tillfällig plåsterpolitik.

Jag behöver hitta dessa människor :-)

Vad är viktigast för dig att verka för i samhället?

Lika möjligheter oavsett vilken bakgrund man har och eller vart man har växt upp. Förändra sättet vi ser på utbildning och hur man arbetar med barn och unga i skolan.

Ett samhälle där folk inte sätter sig själva och sitt eget perspektiv först i alla lägen, ett samhälle med mer medmänsklighet. Jag upplever att många bara ser världen ur sitt eget perspektiv och inte har (orkar) förmåga att tänka förbi det. Jag upplever inte att alla människor har lika värde och det ser jag som ett problem. Det gäller klass, etnicitet, kön, sexualitet osv. Så grundläggande men tydligen så svårt. Vet inte om detta är ett tillräckligt konkret svar på frågan. Jag vill hitta ett sätt att hjälpa människor att se saker ur andras perspektiv och ta sig energi att acceptera att alla är olika och kan bidra på olika sätt till helheten, vårt samhälle.

Medvetenhet är det viktigaste att verka för i samhället.

Dignity eller Värdighet, för alla (det spelar ju lite åt alla håll och kanter eftersom det inte bara är ovärdigt att leva i misär, utan också ovärdigt att leva som en kung medans andra krälar). När folk känner värdighet känner de sig bättre, är bättre och gör bättre, både gentemot andra men även sig själv. Världens bästa grund.

Försvar för mänskliga rättigheter och demokratiska/medborgerliga fri- och rättigheter, allas/alla grupper lika rätt i samhället. Ett samhälle som värnar dessa värden och som tar sitt ansvar och inte stänger gränserna för dem som söker sig hit för att de inte längre kan leva i sina hemländer pga krig, våld och bristande demokrati eller rent av diktatur. Solidaritet med de utsatta, både inom och utom Sveriges gränser. Allt detta är särskilt viktigt i dagens klimat med utbredd hatretorik, okänslighet för utsatta människor och grupper och där medborgerliga rättigheter alltmer naggas i kanten också från etablerade politiska partier. På ett nytt sätt.

Två saker är centrala:

- För det första att få oss att förstå att vi befinner oss i en tid av fundamentala skiften, där så mycket av våra gamla lösningar och tankesätt inte kommer att hjälpa oss.
- För det andra att vi måste alla ta ansvar för vår egen "sense-making" och samtidsförståelse, vi kan inte längre åberopa experternas hjälp eller tro att makthavarna "vet bäst". För detta krävs mycket mer av intuition, utforskande samtal, empati, nyfikenhet, access till evidens, etc. och mycket mindre av konventionell analys.

Ett inkluderande samhälle baserat på sammanhållning och principer om lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter och icke-diskriminering.

Hållbara, välmående, fredliga och demokratiska samhällen som interagerar och samskapar samhällsbygget tillsammans. Jag tror att den grundläggande frågan är människors välmående, mentalt, fysiskt och kanske framförallt ur ett meningsskapande perspektiv dvs själsligt eller människors relation till sig själva och världen de är en del av. För att jag tror att där det finns en bristande hållbarhet vad gäller mänskligt välmående så kommer det få genomslag på andra håll och ge upphov till samhällsproblem.

Rättvisa och medmänsklighet

Incitamentstrukturer för hållbara system. Tex: sjukvården på landstinget betalar för benbrott och kommunen för sandning. Om vi ska dra ner på benbrott vore en enkelt satsning att sanda och skotta extremt noga. Idag är det bara en kostnad. Det är dumt. Incitament är fuffigt när man får till det. Så lika med allt förebyggande arbete, antivåld osv. Viktigt och kompakt, knepigt att få till.

För mig är det viktigast att verka för att hållbart och rättvist samhälle där varje människa kan växa, leva och utvecklas på sina egna villkor, efter sina egna förutsättningar och kan få den hjälp hen behöver för att göra det. Utan att skada sig själv eller andra på den vägen till utveckling. Utan att agera på ett sätt som begränsar eller förstör andra människors möjligheter att göra samma sak. Jag vill verka för ett samhälle där sammanhangen vi delar blir tydligare. En utveckling som utgår ifrån att vi inte är oberoende av varandra eftersom vi är som sociologiska varelser är ömsesidigt beroende av varandra. Ett samhälle som inte nöjer sig med att människor är ekonomiska varelser, utan något mycket större än så. Nämligen delar av ett stort ekosystem, där vi alla är en del, tillsammans med allt liv på jorden.

Kortfattat så är min intuition sedan länge att verka för ett samhälle präglad av fred. Fred i den spanska eller engelska bemärkelsen som egentligen betyder både fred och frid i samma ord – paz, peace.

Det viktigaste för mig att verka för i samhället är förändring utifrån mina värderingar och principer, min världsbild med andra ord. Det jag brinner som allra mest för är att hjälpa de människor, som utifrån socioekonomiska förutsättningar, är svagast i samhället. Det är bland annat därför jag började studera juridik då jag vill hjälpa människor som har rätt att få rätt men som själv har svårt med det.

Jämlikhet och jämställdhet. Klart viktigast alltså allas lika rättigheter oavsett.

Integration på riktigt, att vi nu har chansen att skapa ett pluralistiskt samhälle, på riktigt, med mångfald som förstärker, olika uttryck som tillför mer. Självklart ligger i detta rätt till lika utbildning, för alla, nya, gamla, olika behov. Här finns också jobb (eller annan viktig sysselsättning), bostad, säkerhet etc, etc. Tror man kan säga att jag vill vara med och bygga Sverige till en global plats för alla där viktig, och kul, utveckling sker för att möta globala utmaningar.

Ett samhälle där alla oavsett bakgrund och identitet ska kunna utvecklas. Där vi samarbetar över gränser och stärks i mötet med vad som är lika och olika. Ett samhälle där mina barn och andras kan växa upp med hopp och tro på framtiden.

Så jämlika förutsättningar som möjligt för människor att själva välja livsöde. Först när våra utgångspunkter är mer lika kan vi också på lika villkor mötas och bli bedömda utifrån vad vi gör och inte vem vi är. Ett liv fritt från begränsningar som sätts av annat än gemensamma lagar och regler.

Öppenhet, lika möjligheter och rättigheter - inspiration från en postkolonial feminism. Öppna gränser och antirasism.

En starkare tro på kollektiv gemenskap och tro på ett gemensamt bärande samhälle i mindre konkurrens om gemensamma resurser och mer förståelse för individens påverkan på helheten. Exempelvis att flytta diskussionen från vinnare/förlorare i höstbudgeten till en diskussion om vad vi vill att samhället ska satsa gemensamma resurser på och av vilken anledning. Jag vill att man ska sluta ställa grupper mot varandra i konkurrens utan gemensamt verka för ett samhälle som alla vill ha.

Att motverka klyftorna, segregationen, filterbubblorna och polariseringen på alla nivåer i samhället. Att bygga ett samhälle där människor kan vara trygga, tillitsfulla och kreativa och ha en stark självkänsla.

Klart jag spontant och ärligt skulle kunna svara "för allas lika rätt, jämlikhet och värde". Men så funderar jag, vad menar jag egentligen... och går det att omfamna något så brett i ett och samma tag... Så då tänker jag så här, vilket automatiskt kommer att besvara fråga nr två också: Att genom att föregå som gott exempel visa allas våra barn att konfrontation, motsättningar, vi vs dem, inte är den rätta vägen framåt. Med det menar jag samtal - inte debatt, lyssna och höra - inte attackera eller vara defensiv. För jag tror att det är barnen vi ska hoppas på och för att nå dem, helt enkelt, föregå med gott exempel. De andra, de vuxna, som ser debatt, konfrontation som vägen framåt - tänker jag är ett lost case. Så klart, om även de skulle nås och förändras vore det ju suveränt men vet inte om det är där krutet ska läggas. Låt dem hänga på om de inser värdet, annars kan de hålla på på sitt håll med sina "fiender".

Den röda tråden är att få unga att se sig själva som en resurs. Ge dem rätt förutsättningar att se sin egen potential och förmåga att göra skillnad för sin egen framtid. Och parallellt utmana och preparera samhällets olika nivåer att det är en sanning, att det är den vägen vi tillsammans måste tro på för att kunna bryta den polarisering som delar upp vårt samhälle, som sorterar in unga med goda livsvillkor på ena sidan och unga utan, på den andra. Där unga som saknar goda livsvillkor är väl medvetna om exakt det, att alltid spela i B-laget. Vad gör det med mig som ung, som vuxen, som människa. Vi vet. Det parallellsamhället skapar rädsla, hopplöshet, missnöje, bitterhet, våld och död, om och om igen. Nya metoder och tillvägagångssätt behöver ersätta gamla. Nytt värdegrundsdrivet ledarskap behöver genomsyra förändringsprocessen för att skapa hopp och framtidstro bland våra unga, vår framtid.

Att vi omfamnar Internets möjligheter, nu och i framtiden. Och använder dessa för samhällets bästa.

Viktigast att idéerna om förändring är evidensbaserade. Ser tre huvudfält som viktigast: Framtidstron på landsbygden, IT-krigföringen och tron på demokratin.

Att våra gemenskaper (kommunen, landstinget, staten) ska verka på ett schysst sätt, och värna mer om svagare invånares intressen. T.ex:

1. Sätt krav på rättvisa arbetsvillkor för nyanlända, papperslösa och gästarbetare i bl.a. byggbranschen, inte minst i offentliga uppdrag!
2. Verka för rättvisare löneutveckling bland olika yrkesgrupper i offentliga verksamheter (skillnaden mellan löneutveckling för lokalvårdare och tjänstemän är skev).
3. Sluta uppmuntra till belåning (vilket bland annat ökar priserna på bostäder och flyttar enorma pengar till finansbranschen) genom att ta bort ränteavdrag (ränteavdrag missgynnar dessutom hyresgäster jämfört med de som äger sin bostad), eventuellt kompensera med liten skatteminskning för alla så det inte blir en för hård smäll för dem som redan har stora lån.
4. Säkra goda skolor för alla barn, satsa utifrån behov för att säkra grundförutsättningar (konkurrensen mellan skolor har lett till att vissa skolor i stigmatiserade områden drivits nära nedläggning)
5. Satsa på landsbygden. Stötta företag som vill utveckla miljövänlig jordbruk och tillverkning på landsbygden och fortsätt med pågående utveckling att offentliga verksamheter handlar närodlat. Utöka samhällsservice och satsa på utveckling i samarbete med lokala think-tanks och rörelser.
6. Bygg fler prisvärda hyreslägenheter (vi välkomnar flyktingar, gästarbetare men det är inte meningen att de ska vara andra klassens invånare, därför är det viktigt att man ökar tillgång på sådana lägenheter så de inte bor i ombyggda kontorslokaler i industriområden eller betalar ockerhyror. Kommunerna betalar mycket pengar idag inom socialtjänsten för nyanlända, bostadslösa och människor i livskris). Gör detta genom att starta en statlig eller kommunal investeringsföretag där medborgare och pensionsfonder till exempel kan investera i bygget av bostäder av grundläggande, god standard, inte fattighus utan kommunala bostadsbolag. Detta istället för att kommuner ska ta lån från banker och erbjuda en schysst investeringsmöjlighet.
7. Ta större ställningstagande mot internationella kränkningar av mänskliga rättigheter. Sälj inte vapen till förtryckande regimer, avsluta världslandsavtalet med NATO som har på senare år lett många ansvarslösa militära ingrepp som lett till förödelse för populationerna i t.ex. Irak och Lybien.
8. Verka för större kunskaper om politik bland medborgarna, många vet inte ens skillnaden mellan kommunal nivå och riksnivå. Lär ut politiskt beslutsfattande i skolor, SFI, mm

Inför träff 3:

Complaint	Wish
De politiska partierna säljer lättsinnigt ut demokratin och de medborgerliga och mänskliga rättigheterna	Vi behöver försvara de medborgerliga rättigheter, grundlagen. Och föra ett politiskt samtal kring varför de är så viktiga
Det förefaller finnas en samsyn i dag om att invandring och flyktingmottagning är något vi inte har råd med eller klarar av	Vi behöver ett öppet samtal kring hur vi ska arbeta för att göra flyktingmottagande i framtiden både effektivt och som en naturlig del i att leva i en demokrati. Göra oss redo för vad som kan hända framåt.
Brist på politik och ideologi i samhällsdebatten över huvud taget. Vilket samhälle vill partier/politiker ha?	Vi behöver ett politiskt samtal kring vilket samhälle vi önskar och varför vi vill ha det som vi vill ha det. Själv vill jag ha ett mer rättvist, jämställt och jämlikt samhälle.
Att de ideologiska samtalen inte kretsar kring de stora globala och lokala utmaningar som mänskligheten och planeten står inför. Och att när det väl blir ideologiskt så känns det inte relevant för att det inte känns förankrat i den värld vi lever i idag.	Uppdatering av ideologierna utifrån hur världen ser ut nu och kommer se ut de närmaste årtioendena, inte hur den såg ut för 300 år sedan.
"Ingen verkar ta klimathotet på största allvar. Vi har lösningarna men ändå implementeras dem inte fullt ut och det bråkas om flygskatten"	Tänk om man kunde hantera klimatet som vi hanterar ekonomin med Riksbanken. Där klimatmål sätts och strategierna/handlingarna är oberoende av vilka politiker som råkar sitta vid makten
Segregationen ökar, klassklyftorna ökar samtidigt som medelklassen blir alltmer välbeställd (bostadskarriären mm). Veldig lite politik i dag handlar om att motverka detta.	Samhällsdiskussionen och politiska partier/rörelser behöver ägna sig åt hur vi minskar segregation och klassklyftor. Kring lönenivåer, hyresnivåer, tillgång till bostäder mm. Med ett rättvist och inkluderande perspektiv.
Högerkantringen i samhället har öppnat för auktoritära tendenser även i de etablerade partierna. Det leder till urholkning av mänskliga och demokratiska rättigheter.	Samhällsdiskussionen och politiska rörelser behöver ägna sig åt att förklara och försvara dessa frågor med ett likabehandlings- och rättvist perspektiv. Samt att motverka denna utveckling.
Privatisering/fokus på vinstdrivande istället för människans välmående, utbildning mm	Privatisering/fokus på vinstdrivande istället för människans välmående, utbildning mm
Många idéer handlar om att försöka ställa något till rätta, men vi ska göra det med samma verktyg som orsakade problemen.	Nya perspektiv, kunskaper och inte minst personer behöver få plats. Eller kanske rättare sagt ges plats.
För mycket fokus på det politiska spelet. På kampen och makten. Identitetspolitiken står i vägen för idéutvecklingen.	Låt idéer stå i centrum. Gå inte med i den kortsiktiga like-kulturen. Ha tålamod och lyssna på många.
Människor går arbetslösa när det finns så mycket nyttigt som skulle kunna göras.	Kommunerna och andra offentliga aktörer sysselsätter långtidsarbetslösa som har arbetsförmåga under goda arbetsvillkor med uppdrag som skapar värde för samhället.
Skolan. Samhället misslyckas med att skapa en skola som bidrar till att lösa långsiktiga samhällsproblem, minskade ojämlikheterna i samhället och skapa bidragande samhällsmedborgare.	Jag vill se en total reform av skolan som går bortom huruvida vi ska ha siffror eller bokstäver som betyg och istället fokusera på personligt lärande, individutveckling och samhällsförståelse.
Hur kan vi betala så mycket i skatt och så funkar inte vården optimalt/kollektivtrafiken är dyr/de festar för miljoner. Används verkligen våra skattepengar effektivt?	Jag vill att skattepengarna hanteras effektivt och respektfullt.
Svenskar är för belånade.	Inte främja att folk tar lån genom politiska incitament, främja istället en stabil privatekonomi hos invånarna.
Att individen ställs mot gruppen	Individer i en gemensam grupp
Idéer är ofta grunda och populistiska. Många saker sägs som en reaktion på random ämne som fångats upp av media.	Idéutveckling behöver få tid och vara proaktiv.

Jag blir upprörd när folk tycker synd om företag som betalar skatt i Sverige.	Flytta diskussionen till att företag skall vara med och bidra till den svenska välfärden när de utnyttjar den för att tjäna pengar.
Osanningar, överdrifter, uttalanden mot bättre vetande.	Fler röster från äldre, erfarna politiker och samhällsförändrare. De behöver inte höras i debatten, men jag vill veta att mina politiker lyssnar på dem.
?	Ett välfärdssystem som ger värdighet åt varje individ, är generöst och universellt, men samtidigt stärker det egna ansvaret/empowerment, skyldigheter/rättigheter
Att det inte finns ett stabilt internationellt system för att upprätthålla säkerheten för människor som blir utsatta för (våldsamma och frihetsbegränsande) diktaturregimer.	Ett globalt organ eller system som kan fungera som inte bara fredsbevarande utan preventivt och säkerhetsbevarande när nationers egna säkerhetsinstitutioner inte blir tillförlitliga för de som ska skyddas av dem.
Att vi i EU gjort samma saker som Trump i flera årtionden utan att någon reagerat på det: byggt en mur mot Afrika och haft protektionistiska importtullar för utomeuropeiska exportörer tex.	Ett EU som skär ner på marknadsprotektionismen och prioriterar sin fredsbevarande funktion och tar på sig ledartröjan vad gäller global solidaritet.
Att situationen i miljonprogramsområden görs till något som invånarna i dem är ansvariga för, utan att se att det omgivande samhället håller invånarna utanför genom diskriminering på bostads- och arbetsmarknad.	En utvecklad politik för att alla invånare ska ha samma rörlighet, samma friheter och samma möjligheter att agera på marknader (arbete, bostad, handel) och på sociala, kulturella och demokratiska arenor. Att en rörelse för allas ökade jämlikhet i dessa ska vara en önskad och prioriterad effekt av all politik oavsett område.
Skattelättnader istället för bidrag	Att öka jobb utan att det leder till att de rika blir ännu rikare
Att samhällsproblem angrips som isolerade till invandrade och dessas barn, så att det både stigmatiserar, skadar tilliten och missar andra grupper som berörs av samma problem.	Att varje samhällsproblem som blir prioriterat politiskt kartläggs så att hela Sveriges eller hela kommunens befolkning som kan beröras av det tas hänsyn till, med de specifika individuella eller gruppvisa uttrycken eller symptomen som problemet kan ha. Sedan arbeta med problemet i dess fulla komplexitet, isolera generella orsaker och arbeta så nära roten som möjligt.
Mer styrning och straff i skolan	Att skolans verksamhet skall bygga på evidens kring vad som skapar bra förutsättningar för livslångt lärande och utveckling istället för att används som ett slagträ i den politiska debatten för att positionera ett parti.
Skolor i vissa områden har inte goda förutsättningar att erbjuda en god undervisning vilket påverkar barnen jättemycket.	Att politiken säkerställer och satsar resurser på att ALLA skolor ska vara goda, och inte uppmuntrar dem att konkurrera ut varandra!
Taktiserande utspel kring ”småfrågor”, som har till enda syfte att få en nyhetsrubrik. För mig är det ett utfall av PR-ifieringen” av politiken, där man styrs av nyhetscyklar och inte av strategisk samtidsanalys, och där en toppolitikers team domineras av press- och PR-folk istället för substansfolk	Att någon, oavsett parti, kunde en gång för alla förmedla en strategisk samtidsanalys av läget i Sverige idag, som berättar på ett holistiskt sätt läge, . Det görs i företagsvärlden (läs ett VD-ord i vilken årsredovisning som helst), och det görs ibland i politiken i andra länder (t ex de bästa State of the Union-talen, eller i t ex Emmanuel Macron’s bok).
Landsbygden avvecklas vilket leder till att man nästan måste bo i en storstad för att klara sig ekonomiskt och ha god samhällsservice.	Att landsbygden blir lika viktig i svensk politik och att man satsar på goda och dynamiska livsmiljöer i hela landet.

Att ideologier befinner sig i krig mot varandra och att kampen blivit av ett värde i sig.	Att ideologier istället ses som olika ramverk för tänkande och att vi kan tillåta det offentliga samtal att äga rum utifrån olika ramverk för att sedan gemensamt i mer "schyssta" former låta idéer brytas mot varandra och se vilka som håller att provas genom debatt och diskussion.
Dåliga arbetsvillkor tillåts både inom offentliga och privata sektorn (t.ex. underbemanning m.m.) som vi vet leder till stora problem för både arbetaren och samhället i stort.	Att hållbarhet inom arbetsmiljön tas på allvar och åtgärdas även för de grupper som inte är så bra på att ställa krav (t.ex. kvinnor i vård- och utbildningsyrken, nyanlända, gästarbetare).
Utförsäljningen av allmänt ägda verksamheter/tillgångar/värden. De värden som säljs för kortsiktig vinst/balans i budget inte finns kvar för kommande generationer.	Att det offentliga ska se sitt ägande som långsiktigt och förvaltande. Att kommuner, stat och landsting ska bygga värden på lång sikt med ett ansvar för kommande generationer.
Att regeringen har gjort mycket ofräscha grejer i flyktingmottagandet, som att förhålla möjligheterna för de som fått uppehållstillstånd att återförenas med sina familjer genom att kräva att familjemedlemmar infinner sig på svenska ambassader i länder som de inte kan åka till.	Att de som får och fått uppehållstillstånd och söker familjeåterförening ska få det så fort som möjligt.
Dålig retorik, oförmåga att lägga fram ett "case".	.
Okunskap, verklig eller spelad, om hur policy-making funkar.	,

Inför träff 6:

Till nästa träff vore det därför bra om alla skickade en mening eller två där ni skriver vad ni tänkt att ni har lust att göra i nästa steg, eller kommande steg efter det (inte nödvändigtvis just nästa).

- Testa att arbeta fram konkreta policy förslag genom våra principer och samtidigt passa på slipa på principerna utifrån hur vi ser att de funkar i praktiken
- Påverka offentliga samtalet: inte så mycket att pusha konkreta politiska förslag (det också när vi kommer på goda) som att sprida sättet som vi vill föra politiska samtalet på.
- Fortsätta fundera över och analysera den märkliga och allt läskigare tid vi lever i. Jag får alltmer känslan att vi kommit till (eller t o m passerat) flera tipping-points eller points-of-no-return i många områden (klimat, amerikansk demokrati, migrationstryck från ffa Afrika, mm), vilket utesluter möjligheten att "gå tillbaka" till någon slags "normaltillstånd". Tänka om, tänka nytt.
- Jag vill fortsätta vara en del av den här rörelsen. Jag vill fortsätta att liksom leva efter de här principerna.
- Jag vill bidra genom att vara med och utveckla idéerna tillsammans.
- Jag vill i ett senare skede vara med och lyssna in flera. Bjuda in flera. Smitta.
- Jag vill också vara med och ta konsekvenserna genom att vara med i ett eventuellt framtida beslutsfattande.
- Jag vill vara med i den praktiska politiken och låta principerna vägleda i beslutsfattandet.

- Börja fråga på befintliga politikforum etc, vad de tycker om principerna.
- Bredda samtalet globalt, föra in andra som attraheras av samtalet på andra platser
- Stödja politiker
- Starta parti
- Involvera fler i samtalet, kanske passa på att ha en workshop där vi tänker utifrån de här idéerna, enligt typ något sånt här: nu träffas alla som vill börja bygga ett nytt politiskt alternativ enligt principerna nedan.
- Skriva om tankar på FB för att se vad det väcker för reaktioner

- Jag skulle kanske kunna tänka mig att börja fantisera/konkretisera vad vi skulle kunna landa i och hur vi kan verka. Är såklart ett steg mycket längre fram.

- Det jag känner mest för är konkret aktivism i olika former.

- Tror det är smart att ha en crash course i hur politik funkar och dess grundpremiss. Vem stiftar vilken lag, fattar beslut om vilken budgetnivå, politisk allmänbildning och om hur opinioner funkar och slår.

- Jag tänker mycket på att det är just det politiska samtalet som behöver förändras. Retoriken, sätter att lägga fram, att dölja, att angripa, att jämföra sådant som inte är jämförbart. Att det är viktigare att verka för att förändra det befintliga samtalet än att starta ett parti. Idéer finns nog men som i det rådande läget kanske svåra eller omöjliga att lyfta eller genomföra.